

جوشن كبير

نشر نيلوفران التماس دعا دارد



دعای جوشن کبیر دعایی پر فضیلت است برای شیعیان که در آن خدا به نام‌ها و صفات گوناگون که در آیات و روایات اسلامی آمده است خوانده می‌شود. خواندن این دعا در شب‌های قدر توسط شیعیان انجام می‌شود و این باورند که این دعا را جبرئیل به پیامبر اسلام آموزش داده است. این دعا از ۱۰۰ فصل تشکیل شده است که پس از پایان هر بخش، عبارت «سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَوْتُ الْعَوْتُ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ» خوانده می‌شود. در جوشن کبیر، ۱۰۱ نام از نام‌هایی که مسلمانان برای خدا متصور هستند ذکر شده است. در روایتی از امام سجاد (ع) آمده است که ایشان از پدر بزرگوارشان و او از جد بزرگوارش حضرت رسول اکرم (ص) نقل فرموده است که: دعای جوشن کبیر از دعاهای معروف و بسیار با فضیلت است. این دعا از طرف خدا توسط جبرئیل امین به پیامبر اسلام (ص) آموخته شد. حضرت محمد (ص) در یکی از جنگ‌ها زره (جوشن) سنگینی را پوشیده بود و این باعث ناراحتی و به درد آمدن بدن مبارک حضرت شده بود. حضرت به درگاه خداوند دعا و استغاثه نمود، در این هنگام جبرئیل نازل شد و عرض کرد: خداوند سلام می‌رساند و می‌گوید: جوشن (زره) را در آور و این دعا (دعای جوشن کبیر) را بخوان که این دعا برای تو و امت مایه امان است. پس دعای جوشن کبیر دعایی است که آن را جبرئیل از طرف خداوند به پیامبر اسلام (ص) یاد داده است. چون این دعا به جای جوشنی (زره) که به تن رسول خدا (ص) بود، آورده شد و تعلیم حضرتش دادند، به دعای جوشن کبیر (در مقابل جوشن صغیر که کوتاه‌تر است) معروف شد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی است

﴿۱﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ

يَا كَرِيمُ يَا مُقِيمُ يَا عَظِيمُ

يَا قَدِيمُ يَا عَلِيمُ يَا حَلِيمُ

يَا حَكِيمُ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ

إِلَّا أَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا

مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

﴿۲﴾ خدایا از تو خواستارم به نامت، ای خدا، ای بخشنده، ای مهربان، ای گرمی، ای پایدار، ای بزرگ، ای دیرینه ای دانا، ای شکیبایا، ای فرزانه، منزهی تو ای که معبودی جز تو نیست، فریاد رس فریاد رس، ما را از آتش برهان ای پروردگار من.

﴿٢﴾ يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ، يَا
مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَافِعَ
الدَّرَجَاتِ يَا وَلِيَّ الْحَسَنَاتِ
يَا غَافِرَ الْخَطِيئَاتِ يَا مُعْطِيَ
الْمَسْئَلَاتِ يَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ
يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ يَا عَالِمَ
الْخَفِيَّاتِ يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ

﴿٢﴾ ای سرور سروران، ای برآورنده دعاها، ای بلندی بخش جایگاه ها،
ای سرچشمه نیکی ها، ای درگذرنده از خطاها، ای عطابخش خواسته
ها، ای پذیرنده توبه ها، ای شنونده نداها، ای دانای رازها، ای دور
کننده بلاها

﴿٣﴾ يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ يَا خَيْرَ
الْفَاتِحِينَ يَا خَيْرَ النَّاصِرِينَ

يَا خَيْرَ الْحَاكِمِينَ يَا خَيْرَ
الرَّازِقِينَ يَا خَيْرَ الْوَارِثِينَ
يَا خَيْرَ الْحَامِدِينَ يَا خَيْرَ
الذَّاكِرِينَ يَا خَيْرَ الْمُنْزِلِينَ يَا
خَيْرَ الْمُحْسِنِينَ

﴿٣﴾ ای بهترین آمرزگاران، ای بهترین گشایش گران ای بهترین یاوران،
ای بهترین داوران، ای بهترین روزی دهان، ای بهترین وارثان، ای
بهترین ستایش گران ای بهترین یادآوران، ای بهترین عطابخشان، ای
بهترین نیکوکاران،

﴿٤﴾ يَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَالْجَمَالُ
يَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْكَمَالُ
يَا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ وَالْجَلَالُ
يَا مَنْ هُوَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ

يَا مُنْشِي السَّحَابِ الثَّقَالِ يَا
مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ يَا
مَنْ هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا
مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ يَا
مَنْ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ يَا
مَنْ عِنْدَهُ أُمَّ الْكِتَابِ

﴿٤﴾ ای آن که شکوه و زیبایی تنها از آن اوست ای آن که توانایی و برازندگی تنها از آن اوست، ای آن که فرمانروایی و شوکت تنها از آن اوست، ای آنکه اوست بزرگ و برتر، ای پدیدآورنده ابرهای پرباران، ای آن که نیرومند، و پرتوان است، ای آن که حسابرسی چالاک است، ای آن که کیفرش سخت و شدید است، ای آن که پاداش نیک تنها نزد اوست، ای آن که دفتر هستی پیش روی اوست

﴿٥﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا

بُرْهَانُ يَا سُلْطَانُ يَا رِضْوَانُ
يَا غُفْرَانُ يَا سُبْحَانَ يَا
مُسْتَعَانَ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْبَيَانِ

﴿٥﴾ خدایا! از تو خواستارم به نامت ای پرمهر، ای بخشایشگر، ای
جزادهنده، ای روشنی خرد، ای فرمانروا، ای خشنودی، ای آمرزش، ای
پاک، ای پشتوانه، ای صاحب نعمت و بیان

﴿٦﴾ يَا مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ
لِعَظَمَتِهِ يَا مَنْ اسْتَسْلَمَ كُلُّ
شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ ذَلَّ كُلُّ
شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ يَا مَنْ خَضَعَ
كُلُّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ يَا مَنْ انْقَادَ
كُلُّ شَيْءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ يَا مَنْ

تَشَقَّقَتِ الْجِبَالُ مِنْ مَخَافَتِهِ
يَا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ بِأَمْرِهِ
يَا مَنْ اسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُونَ
بِإِذْنِهِ يَا مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ
بِحَمْدِهِ يَا مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى
أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ

﴿٦٦﴾ ای آن که همه در برابر عظمتش فروتن، ای آن که همه در برابر قدرتش تسلیم، ای آن که همه در برابر عزتش خوار، ای آن که همه در برابر هیبتش هراسان، ای آن که همه از ترسش فرمانبردار، ای آن که کوه‌ها از بیمش شکافته، ای آن که آسمان‌ها به امرش بر پیا، ای آن که زمین‌ها به اجازه اش بر جا، ای آن که رعد به ستایشش تسبیح گو است، ای آن که بر اهل مملکتش ستم نمی‌کند

﴿٧٧﴾ يَا غَافِرَ الْخَطَايَا يَا
كَاشِفَ الْبَلَايَا يَا مُنْتَهَى

الرَّجَايَا يَا مُجْزِلَ الْعَطَايَا يَا
وَاهِبَ الْهُدَايَا يَا رَازِقَ الْبَرَائِيَا
يَا قَاضِيَ الْمَنَائِيَا يَا سَامِعَ
الشُّكَايَا يَا بَاعِثَ الْبَرَائِيَا يَا
مُطْلِقَ الْأَسَارِي

﴿٧٧﴾ ای درگذرنده از خطاها، ای برطرف کننده بلاها، ای اوج امیدواری
ها، ای بسیاردهنده عطاها، ای بخشنده هدایا، ای روزی رسان آفریده
ها، ای برآورنده آرزوها، ای شنوای گلایه ها، ای برانگیزنده بندگان، ای
بندگشای دربندان

﴿٧٨﴾ يَا ذَا الْحَمْدِ وَ الثَّنَاءِ يَا ذَا
الْفَخْرِ وَ الْبَهَاءِ يَا ذَا الْمَجْدِ وَ
السَّنَاءِ يَا ذَا الْعَهْدِ وَ الْوَفَاءِ يَا
ذَا الْعَفْوِ وَ الرِّضَاءِ يَا ذَا الْمَنْ وَ

الْعَطَاءِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْقَضَاءِ
يَا ذَا الْعِزِّ وَالْبَقَاءِ يَا ذَا الْجُودِ
وَالسَّخَاءِ يَا ذَا الْأَلَاءِ وَالنَّعْمَاءِ

❦ ای صاحب سپاس و ستایش، ای صاحب فخر و زیبایی، ای صاحب بزرگواری و والایی، ای صاحب پیمان و وفا، ای صاحب گذشت و رضا، ای صاحب بخشش و عطاء، ای صاحب دادرسی و داوری، ای صاحب عزت و بقا، ای صاحب کرم و بخشش، ای صاحب عطاها و نعمتها

❦ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا
صَانِعُ يَا نَافِعُ يَا سَامِعُ يَا
جَامِعُ يَا شَافِعُ يَا وَاسِعُ يَا
مُوسِعُ

❦ خدایا از تو خواستارم به نامت ای بازدارنده، ای دور کننده، ای

بردارنده، ای سازنده، ای سودبخش، ای شنوا، ای گرد آورنده، ای
یاربگر، ای مهرگستر، ای وسعت بخش

﴿١٠﴾ يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا
خَالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ يَا رَازِقَ كُلِّ
مَرْزُوقٍ يَا مَالِكَ كُلِّ مَمْلُوكٍ يَا
كَاشِفَ كُلِّ مَكْرُوبٍ يَا فَارِجَ كُلِّ
مَهْمُومٍ يَا رَاحِمَ كُلِّ مَرْحُومٍ يَا
نَاصِرَ كُلِّ مَخْذُولٍ يَا سَاتِرَ كُلِّ
مَعْيُوبٍ يَا مَلْجَأَ كُلِّ مَطْرُودٍ

﴿١٠﴾ ای سازنده هر ساخته، ای آفریننده هر آفریده، ای روزی بخش
هر روزی خوار، ای دارای هر دارایی، ای غم گسار هر غم زده، ای فرج
بخش هر اندوهگین، ای مهرورز بر هر مهرجو ای یاور هر بی یاور، ای
پرده پوش هر کاستی، ای پناه هر رانده.

﴿١١﴾ يَا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي

يَا رَجَائِي عِنْدَ مُصِيبَتِي يَا
مُونِسِي عِنْدَ وَحْشَتِي يَا
صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي يَا وَلِيِّ
عِنْدَ نِعْمَتِي يَا غِيَاثِي عِنْدَ
كُرْبَتِي يَا دَلِيلِي عِنْدَ حَيْرَتِي
يَا غَنَائِي عِنْدَ افْتِقَارِي يَا
مَلْجَأِي عِنْدَ ضِطْرَارِي يَا
مُعِينِي عِنْدَ مَفْزَعِي

﴿١١﴾ ای توشه ام در سختی، ای امیدم در ناگواری، ای همدم در وحشت، ای همراهم در غربت ای سرپرستم در نعمت، ای فریادرسم در گرفتاری، ای رهنمایم در سرگردانی، ای توانگری ام در تنگدستی ای پناهم در دماندگی، ای مدد رسانم در پریشانی

﴿١٢﴾ يَا عَلَامَ الْغُيُوبِ يَا غَفَّارَ

الذُّنُوبِ يَا سَتَّارَ الْعُيُوبِ يَا
كَاشِفَ الْكُرُوبِ يَا مُقَلِّبَ
الْقُلُوبِ يَا طَبِيبَ الْقُلُوبِ يَا
مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ يَا أُنَيْسَ الْقُلُوبِ
يَا مُفَرِّجَ الْهُمُومِ يَا مُنْفِيسَ
الْغُمُومِ

﴿١٢﴾ ای دانای نهان ها، ای آمرزنده گناهان، ای پرده پوش عیب ها،
ای غم گسار غم ها، ای دگرگون ساز دلها، ای پزشک قلبها، ای روشنی
بخش دلها، ای همدم جان ها، ای گره گشای اندوه ها، ای گشایش
گر دلتنگی ها

﴿١٣﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا وَكِيلُ
يَا كَفِيلُ يَا دَلِيلُ يَا قَبِيلُ يَا

مُدِيلُ يَا مُنِيلُ يَا مُقِيلُ يَا
مُحِيلُ

﴿۱۳﴾ خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای والا، ای زیبا، ای کارگشا، ای سرپرست، ای راهنما، ای پذیرا، ای گرداننده، ای عطابخش، ای درگذرنده، ای حال گردان

﴿۱۴﴾ يَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ
يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ
يَا صَرِيحَ الْمُسْتَضْرِحِينَ
يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ
يَا أَمَانَ
الْخَائِفِينَ يَا عَوْنَ الْمُؤْمِنِينَ
يَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ يَا مَلْجَأَ
الْعَاصِينَ يَا غَافِرَ الْمُذْنِبِينَ يَا

مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ

﴿٤٤﴾ ای رهنمای رهجویان، ای مدرس مددجویان، ای فریادرس فریادکنان، ای پناه پناهندگان، ای ایمنی بخش هراسندگان، ای یاور مؤمنان، ای مهرورز بر خاک نشستگان، ای پناه عصیان گران، ای آمرزنده گنهگاران، ای اجابت کننده دعای بیچارگان.

﴿١٥﴾ يَا ذَا الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ
يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْامْتِنَانِ يَا ذَا
الْأَمْنِ وَالْأَمَانِ يَا ذَا الْقُدْسِ
وَالسُّبْحَانَ يَا ذَا الْحِكْمَةِ وَ
الْبَيَانِ يَا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ
يَا ذَا الْحُجَّةِ وَالْبُرْهَانِ يَا
ذَا الْعِظَمَةِ وَالسُّلْطَانِ يَا ذَا
الرَّأْفَةِ وَالْمُسْتَعَانَ يَا ذَا الْعَفْوِ

وَ الْغُفْرَانِ

﴿١٥﴾ ای صاحب جود و نیکی، ای صاحب بخش و عطا، ای صاحب امن و امان، ای صاحب قدس و پاکی، ای صاحب حکمت و بیان، ای صاحب رحمت و رضوان ای صاحب حجت و برهان، ای صاحب عظمت و سلطان، ای صاحب مهر و ای پشتیبان، ای صاحب گذشت و غفران

﴿١٦﴾ يَا مَنْ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ
يَا مَنْ هُوَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ
يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
يَا مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ
يَا مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ
يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ
يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ

عَالِمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ
قَادِرٌ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ
هُوَ يَبْقَىٰ وَ يَفْنَىٰ كُلُّ شَيْءٍ

﴿١٦﴾ ای آن که پروردگار همه اوست، ای آن که معبود همه، اوست، ای آن که آفریننده همه، اوست ای آن که سازنده همه، اوست، ای آن که پیش از همه بود، ای آن که بعد از همه هست، ای آن که از هر چیز برتر است، ای آن که به همه چیز داناست، ای آن که بر هر چیز توانا است، ای آن که او همیشگی است و همه چیز رفتنی است.

﴿١٧﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا مُؤْمِنٌ يَا مُهَيِّمٌ يَا مُكُونٌ
يَا مُلْقِنٌ يَا مُبِينٌ يَا مُهَوِّنٌ
يَا مُمَكِّنٌ يَا مُزِينٌ يَا مُعَلِّنٌ
يَا مُقَسِّمٌ

﴿١٧﴾ خدایا! از تو می خواهم به نامت ای ایمنی بخش، ای چیره بر

همه، ای هستی آفرین، ای دلبر، ای خردربا، ای سادگی بخش، ای
توان ده، ای زینت بخش، ای نمایانگر، ای پخش کن.

﴿١٨﴾ يَا مَنْ هُوَ فِي مُلْكِهِ
مُقِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ
قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي جَلَالِهِ
عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى عِبَادِهِ
رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ
حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ
كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي صُنْعِهِ
حَكِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ
لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ

قَدِيمٌ

﴿۱۸﴾ ای آن که در فرمانروایی اش پابرجاست ای آن که در پادشاهی اش دیرینه است، ای آن که در شکوهش بزرگ است، ای آن که بر بندگانش مهربان است، ای ای آن که به هرچیز داناست، ای آن که بر نافرمانان بردبار است، ای آن که بر امیدواران اکرام ورزد، ای آن که در آفرینش حکمت نماید، ای آن که در حکمتش مهر ورزد، ای آن که در مهرش دیرینه است.

﴿۱۹﴾ يَا مَنْ لَا يُرَجَىٰ إِلَّا فَضْلُهُ
 يَا مَنْ لَا يُسْأَلُ إِلَّا عَفْوُهُ يَا
 مَنْ لَا يُنْظَرُ إِلَّا بِرَّهٖ يَا مَنْ لَا
 يُخَافُ إِلَّا عَدْلُهُ يَا مَنْ لَا يَدُومُ
 إِلَّا مُلْكُهُ يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ إِلَّا
 سُلْطَانَهُ يَا مَنْ وَسِعَتْ كُلَّ
 شَيْءٍ رَحْمَتُهُ يَا مَنْ سَبَقَتْ

رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ يَا مَنْ أَحَاطَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ لَيْسَ
أَحَدٌ مِثْلَهُ

۱۹۹ ای آن که جز به فضلش امید نیست، ای آن که جز عفو
خواهش نشود، ای آن که جز به نیکی اش چشم ندوزند، ای آن که جز
از دادش نهراسند، ای آن که پایدار نماند جز فرمانروایی اش، ای آن که
جز سلطنتش سلطنتی نیست، ای آن که رحمتش همه را فرا گرفته،
ای آن که رحمتش بر خشمش پیشی گرفته، ای آن که دانشش همه
را فرو گرفته، ای آن که هیچکس همانندش نیست.

۲۰۰ يَا فَارِجَ الْهَمِّ يَا كَاشِفَ
الْغَمِّ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ
التَّوْبِ يَا خَالِقَ الْخَلْقِ يَا صَادِقَ
الْوَعْدِ يَا مُوفِيَ الْعَهْدِ يَا عَالِمَ
السِّرِّ يَا فَالِقَ الْحَبِّ يَا رَازِقَ

الْأَنَامِ

۲۰) ای گشاینده اندوه، ای برطرف کننده غم، ای آمرزنده گناه، ای پذیرنده توبه، ای آفریننده آفریدگان، ای راست وعده، ای وفادار به پیمان، ای دانای راز نهران، ای شکافنده دانه، ای روزی دهنده بندگان.

۲۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا عَلِيُّ يَا وَفِيُّ يَا غَنِيُّ يَا

مَلِيُّ يَا حَفِيُّ يَا رَضِيُّ يَا

زَكِيُّ يَا بَدِيُّ يَا قَوِيُّ يَا وَلِيُّ

۲۲) خدایا! از تو خواستارم به نامت ای والا، ای وفادار، ای توانگر، ای امان ده، ای پرمهر، ای خشنود، ای پاک، ای نمایان، ای پرتوان، ای فیض بخش.

۲۳) يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ يَا

مَنْ سَتَرَ الْقَبِيحَ يَا مَنْ لَمْ

يُؤَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ يَا مَنْ لَمْ

يَهْتِكِ السُّتْرَ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ
يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ
الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ
بِالرَّحْمَةِ يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى
يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى

﴿۲۲﴾ ای آن که زیبایی را پدیدار نمودی، ای آن که زشتی را پوشانیدی
ای آن که بر گناه سرزنش نکردی، ای آن که پرده دری نمودی، ای که
گذشتت بزرگ، ای که نیکو درگذری، ای آمرزگاریت فراگیر، ای دستت
به مهر گشوده، ای شنوای هر نجوی، ای سرانجام هر گلایه

﴿۲۳﴾ يَا ذَا النِّعْمَةِ السَّابِغَةِ يَا
ذَا الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ يَا ذَا الْمِنَّةِ
السَّابِقَةِ يَا ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ
يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ يَا ذَا

الْحُجَّةِ الْقَاطِعَةِ يَا ذَا الْكِرَامَةِ
الظَّاهِرَةِ يَا ذَا الْعِزَّةِ الدَّائِمَةِ يَا
ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينَةِ يَا ذَا الْعَظَمَةِ
الْمَنِيَعَةِ

﴿٢٣﴾ ای دارای نعمت فراوان، ای دارای رحمت فراگیر، ای دارای بخشش آغازین، ای دارای حکمت رسا، ای دارای نیروی برازنده، ای دارای برهان قطعی، ای دارای کرامت هویدا، ای دارای عزت پایدار، ای دارای توان استوار، ای دارای عظمت بلندپایه.

﴿٢٤﴾ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ يَا
جَاعِلَ الظُّلُمَاتِ يَا رَاحِمَ
الْعَبْرَاتِ يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ
يَا سَاتِرَ الْعَوْرَاتِ يَا مُحْيِيَ
الْأَمْوَاتِ يَا مُنْزِلَ الْآيَاتِ يَا

مُضَعَّفَ الْحَسَنَاتِ يَا مَاجِيَّ السَّيِّئَاتِ يَا شَدِيدَ النَّقِمَاتِ

﴿۲۴﴾ ای پدیدآورنده آسمان ها ای برهننده تاریکی ها، ای رحم کننده اشک های ریزان، ای درگذرنده از لغزش ها، ای پوشنده زشتی ها، ای زندگی بخش مردگان، ای فرودآور آیات، ای دوچندان کن خوبی ها، ای ناپدید کننده بدی ها، ای سخت شکنجه.

﴿۲۵﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا مُصَوِّرُ يَا مُقَدِّرُ يَا مُدَبِّرُ
يَا مُطَهِّرُ يَا مُنَوِّرُ يَا مُيَسِّرُ
يَا مُبَشِّرُ يَا مُنْذِرُ يَا مُقَدِّمُ
يَا مُؤَخِّرُ

﴿۲۵﴾ خدایا! از تو درخواست می کنم به نامت ای صورتگر، ای سنجیده کار، ای گرداننده، ای پاک کننده، ای روشنی بخش، ای ساده ساز، ای مژده ده، ای بیم ده، ای پیش آور، ای پس آور.

﴿٢٦﴾ يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَا
رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْبَلَدِ
الْحَرَامِ يَا رَبَّ الرُّكْنِ وَ الْمَقَامِ
يَا رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْجِلِّ
وَ الْحَرَامِ يَا رَبَّ النُّورِ وَ الظُّلَامِ
يَا رَبَّ التَّحِيَّةِ وَ السَّلَامِ يَا رَبَّ
الْقُدْرَةِ فِي الْأَنَامِ

﴿٢٧﴾ ای پروردگار خانه محترم، ای پروردگار ماه محترم، ای پروردگار شهر محترم، ای پروردگار رکن و مقام، ای پروردگار مشعر الحرام، ای پروردگار مسجد الحرام، ای پروردگار حلال و حرام، ای پروردگار روشنی و تاریکی، ای پروردگار تحیت و سلام، ای پرورنده نیرو در مردمان.

﴿٢٧﴾ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ يَا

أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ يَا أَصْدَقَ
الصَّادِقِينَ يَا أَطْهَرَ الطَّاهِرِينَ
يَا أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ يَا أَسْرَعَ
الْحَاسِبِينَ يَا أَسْمَعَ السَّمْعِينَ
يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ يَا أَشْفَعَ
الشَّافِعِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ

﴿۲۷﴾ ای داورترین داوران، ای دادگرتین دادگران، ای راستگوتین
راستگویان، ای پاکترین پاکان، ای بهترین آفرینندگان، ای چابک
ترین حسابگران، ای شنواترین شنوندگان، ای بیناترین بینندگان، ای
یاورترین یاوران، ای گرامی ترین گرامیان.

﴿۲۸﴾ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ
لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ
يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ يَا

حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ يَا غِيَاثَ
مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا فَخْرَ مَنْ
لَا فَخْرَ لَهُ يَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ
يَا مُعِينَ مَنْ لَا مُعِينَ لَهُ يَا
أَنْيَسَ مَنْ لَا أَنْيَسَ لَهُ يَا
أَمَانَ مَنْ لَا أَمَانَ لَهُ

۲۸ ای تکیه گاه آن که تکیه گاه ندارد، ای پشتیبان آن که پشتیبانی ندارد، ای اندوخته آن که اندوخته ای ندارد ای پناه آن که پناهی ندارد، ای فریادرس آن که فریادرسی ندارد، ای افتخار آن که افتخاری ندارد، ای عزت آن که عزتی ندارد ای مدد رسان آن که مددی ندارد، ای همدم آن که همدمی ندارد، ای ایمنی بخش آن که ایمنی ندارد

۲۹ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا عَاصِمُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ يَا

رَاحِمٌ يَا سَالِمٌ يَا حَاكِمٌ يَا
عَالِمٌ يَا قَاسِمٌ يَا قَابِضٌ يَا
بَاسِطٌ

﴿۳۹﴾ خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای نگهدار، ای پایدار، ای پاینده،
ای مهرورز، ای سلامتی بخش، ای داور، ای دانا، ای بخش کن، ای
بازگیر، ای فراخی بخش.

﴿۴۰﴾ يَا عَاصِمَ مَنْ اسْتَعَصَمَهُ يَا
رَاحِمَ مَنْ اسْتَرَحِمَهُ يَا غَافِرَ مَنْ
اسْتَغْفَرَهُ يَا نَاصِرَ مَنْ اسْتَنْصَرَهُ
يَا حَافِظَ مَنْ اسْتَحْفَظَهُ يَا
مُكْرِمَ مَنْ اسْتَكْرَمَهُ يَا مُرْشِدَ
مَنْ اسْتَرْشَدَهُ يَا صَرِيحَ

مَنْ اسْتَضْرَخَهُ يَا مُعِينَ
مَنْ اسْتَعَانَهُ يَا مُغِيثَ مَنْ
اسْتَغَاثَهُ

﴿۳۰﴾ ای نگهبان آن که از او نگهداری جوید، ای مهربان بر آن که از او مهر جوید، ای آمرزنده آن که از او آمرزش خواهد ای یاور آن که از او یاری طلبد، ای حافظ آن که از او حفاظت خواهد، ای اکرام کننده آن که از او اکرام خواهد، ای راهنمای آن که از او راهنمایی جوید، ای دادرس آن که از او دادرسی خواهد، ای مددیار آن که از او مدد جوید، ای فریادرس آن که از او فریادرسی خواهد

﴿۳۱﴾ يَا عَزِيزًا لَا يُضَامُ يَا
لَطِيفًا لَا يُرَامُ يَا قَيُّوْمًا لَا يَنَامُ
يَا دَائِمًا لَا يَفُوْتُ يَا حَيًّا لَا
يَمُوتُ يَا مَلِكًا لَا يَزُولُ يَا
بَاقِيًا لَا يَفْنَى يَا عَالِمًا لَا يَجْهَلُ

يَا صَمَدًا لَا يُطْعَمُ يَا قَوِيًّا لَا يَضْعُفُ

۳۹ ای عزیزی که خوار نگردد، ای لطیفی که دست اندازی نشود، ای پایداری که خوا او را درنیابد، ای پاینده ای که فنا نپذیرد، ای زنده ای که نمی میرد، ای پادشاهی که از بین نمی رود، ای همیشگی که فانی نمی شود، ای دانایی که نادانی ندارد، ای بی نیازی که خوارک نخواهد، ای توانایی که ناتوان نمیگردد

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَحَدُ يَا وَاحِدُ يَا شَاهِدُ يَا مَا جِدُ يَا حَامِدُ يَا رَاشِدُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا ضَارُّ يَا نَافِعُ

خدایا! از تو درخواست میکنم به نامت ای یکتا، ای یگانه، ای گواه، ای بزرگوار، ای ستایش پذیر، ای راهنما ای برانگیزنده، ای میراث برنده، ای زیان رسان، ای سودبخش

﴿۳۳﴾ يَا أَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ
يَا أَكْرَمَ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ يَا أَرْحَمَ
مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ يَا أَعْلَمَ مِنْ كُلِّ
عَلِيمٍ يَا أَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكِيمٍ
يَا أَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَدِيمٍ يَا أَكْبَرَ
مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ يَا أَلْطَفَ مِنْ كُلِّ
لَطِيفٍ يَا أَجَلَ مِنْ كُلِّ جَلِيلٍ
يَا أَعَزَّ مِنْ كُلِّ عَزِيزٍ

﴿۳۳﴾ ای بزرگ تر از هر بزرگ، ای کریم تر از هر کریم، ای مهربان تر از هر مهربان، ای داناتر از هر دانا، ای فرزانه تر از هر فرزانه، ای دیرینه تر از هر دیرینه، ای بزرگ تر از هر بزرگ، ای لطیف تر از هر لطیف، ای باشکوه تر از هر باشکوه، ای عزیزتر از هر عزیز.

﴿۳۴﴾ يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا

عَظِيمَ الْمَنِّ يَا كَثِيرَ الْخَيْرِ يَا
قَدِيمَ الْفَضْلِ يَا دَائِمَ اللَّطْفِ
يَا لَطِيفَ الصُّنْعِ يَا مُنْفَسَّ
الْكَرْبِ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ يَا
مَالِكَ الْمُلْكِ يَا قَاضِيَ الْحَقِّ

﴿٣٤﴾ ای گذشت کریمانه، ای نعمتت بزرگ، ای خیرت بسیار، ای
فضلت دیرینه، ای لطفت همیشگی، ای صنعت چشم نواز، ای گره
گشای گرفتاری، ای بردارنده زیان، ای پادشاه هستی، ای داور بر حق،

﴿٣٥﴾ يَا مَنْ هُوَ فِي عَهْدِهِ
وَفِي يَا مَنْ هُوَ فِي وَفَائِهِ
قَوِي يَا مَنْ هُوَ فِي قُوْتِهِ
عَلَى يَا مَنْ هُوَ فِي عُلُوِّهِ

قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ
لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ
شَرِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ
عَزِيزٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ
عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ
مَجِيدٌ يَا مَنْ هُوَ فِي مَجْدِهِ
حَمِيدٌ

﴿٣٥﴾ ای آن که در پیمان‌ش وفادار است، ای آن که در وفاداری‌اش پایدار است، ای آن که در پایداری‌اش والاست، ای آن که در ولایی‌اش نزدیک است، ای آن که در نزدیکی‌اش با نرمی است، ای آن که در نرمی‌اش شریف است، ای آن که در شرفش با عزت است، ای آن که در عزت‌ش بزرگ است، ای آن که در بزرگی‌اش شکوه مند است، ای آن که در شکوهش ستوده است.

﴿٣٦﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا كَافِي يَا شَافِي يَا وَافِي
يَا مُعَافِي يَا هَادِي يَا دَاعِي
يَا قَاضِي يَا رَاضِي يَا عَالِي
يَا بَاقِي

﴿٣٦﴾ خدایا! از تو درخواست میکنم به نامت ای بسنده، ای درمان
بخش، ای وفادار، ای تندرستی ده ای راهنما، ای به نیکی خوان، ای
داور، ای خشنود، ای بلندمرتبه، ای ماندگار.

﴿٣٧﴾ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ
لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاشِعٌ لَهُ
يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كَائِنٌ لَهُ يَا
مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ يَا
مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ إِلَيْهِ يَا

مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَافَ مِنْهُ يَا
 مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ يَا مَنْ
 كُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ إِلَيْهِ يَا مَنْ
 كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ يَا
 مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ

﴿٣٧﴾ ای آن که هرچیز برایش فروتن است، ای آن که هر چیز از او
 هراسان است، ای آن که هستی هرچیز از او است، ای آن که هرچیز
 به او پدیدار است، ای آن که هرچیز به سوی او بازگشت کند، ای آن
 که هرچیز از او ترسان است، ای آن که هرچیز به او بر پاست، ای آن
 که هر چیز به سوی او دگرگون می شود، ای آن که هر چیز به ستایش
 او تسبیح گو است، ای آن که هرچیز جز جلوه اش نابود است

﴿٣٨﴾ يَا مَنْ لَا مَفْرَأَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا
 مَنْ لَا مَفْزَعَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا
 مَقْصَدَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَنْجَى

مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا يُرْغَبُ إِلَّا
إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يُسْتَعَانُ إِلَّا بِهِ
يَا مَنْ لَا يُتَوَكَّلُ إِلَّا عَلَيْهِ يَا
مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا
يُعْبَدُ إِلَّا هُوَ

﴿٣٨﴾ ای آن که گریزگاهی نیست جز به بارگاهش، ای آن که پناهی جز به درگاهش نیست، ای آن که مقصدی جز به سوی او نیست، ای آن که از خشمش رهای نیست جز به مهرش، ای آن که جز به سوی او میلی نیست، ای آن که جنبش و نیرویی نیست جز به او، ای آن که جز از او مدد نجویند، ای آن که جز بر او توکل نشود، ای آن که جز به او امیدی نیست، ای آن که جز او پرستیده نشود.

﴿٣٩﴾ يَا خَيْرَ الْمَرْهُوبِينَ يَا خَيْرَ
الْمَرْغُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَطْلُوبِينَ

يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ يَا خَيْرَ
الْمَقْصُودِينَ يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ
يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ يَا خَيْرَ
الْمَحْبُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَدْعُوعِينَ
يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنِسِينَ

﴿٣٩﴾ ای بهترین هراس ان گیزان، ای بهترین شوق آفرینان، ای بهترین
جو یاشدگان، ای بهترین پاسخ دهان، ای بهترین قصد شدگان ای
بهترین یادشدگان، ای بهترین ستودگان، ای بهترین دلبران، ای بهترین
خواندگان، ای بهترین همدمان.

﴿٤٠﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا غَافِرُ يَا سَاتِرُ يَا قَادِرُ يَا
قَاهِرُ يَا فَاطِرُ يَا كَاسِرُ يَا جَابِرُ
يَا ذَاكِرُ يَا نَاطِرُ يَا نَاصِرُ

﴿٤٠﴾ خدایا! از تو خواستارم به نامت ای آمرزگار، ای پرده پوش، ای توانا، ای چیره، ای آفریننده ای شکننده، ای شکسته بند، ای یادآور، ای بینا، ای یاور.

﴿٤١﴾ يَا مَنْ خَلَقَ فَسَوَّى
يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدَىٰ يَا مَنْ
يَكْشِفُ الْبُلُوَىٰ يَا مَنْ يَسْمَعُ
النَّجْوَىٰ يَا مَنْ يُنْقِذُ الْغَرَقَىٰ
يَا مَنْ يُنْجِي الْهَلَكَىٰ يَا
مَنْ يَشْفِي الْمَرْضَىٰ يَا مَنْ
أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ يَا مَنْ أَمَاتَ
وَأَحْيَا يَا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ
الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

﴿٤١﴾ ای آن که آفرید پس متناسب نمود، ای آن که اندازه نهاد پس رهنمون شد ای آن که بلا را برگیرد، ای آن که زمزمه نهران را بشنود، ای آن که غرق شدگان را برهاند، ای آن که از نابودی رهایی بخشد، ای آن که بیماران را شفا دهد.
ای آن که خندان و گریانند، ای آن که میراند و زنده کند، ای آن که دوگونه مرد و زن آفرید.

﴿٤٢﴾ يَا مَنْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
سَبِيلُهُ يَا مَنْ فِي الْأَفَاقِ آيَاتُهُ
يَا مَنْ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ يَا
مَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ يَا
مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ يَا مَنْ
فِي الْقِيَامَةِ مُلْكُهُ يَا مَنْ فِي
الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ يَا مَنْ فِي
الْمِيزَانِ قَضَاؤُهُ يَا مَنْ فِي

الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ

﴿٤٢﴾ ای آن که در خشکی و دریا راه اوست، ای آن که در کرانه های هستی نشانه های اوست، ای آن که در نشانه هایش برهان روشن اوست، ای آن که در مرگ آفریدگان قدرت نمایی اوست، ای آن که در قبرها پندآموزی اوست، ای آن که در رستاخیز فرمانروایی بی حد اوست، ای آن که در حسابرسی اعمال شکوه اوست، ای آن که در سنجش کردارها داوری اوست، ای آن که در بهشت پاداش اوست، ای آن که در دوزخ کیفر اوست

﴿٤٣﴾ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَهْرَبُ الْخَائِفُونَ
يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ يَا
مَنْ إِلَيْهِ يَقْصِدُ الْمُنِيبُونَ يَا
مَنْ إِلَيْهِ يَرْغَبُ الزَّاهِدُونَ يَا
مَنْ إِلَيْهِ يُلْجَأُ الْمُتَحَيِّرُونَ يَا

مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ
 يَا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ
 يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ
 الْخَاطِئُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَسْكُنُ
 الْمُوقِنُونَ يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ
 الْمُتَوَكِّلُونَ

﴿٤٣﴾ ای آن که هراسندگان به درگاه او گریزند، ای آن که گنهکاران به سوی او پناه برند، ای آن که پشیمانان آهنگ او کنند، ای آن که پارسایان به او میل نمایند، ای آن که سرگشتگان به او پناه برند، ای آن که ارادتمندان به او انس گیرند، ای آن که شیفتگان به او افتخار کنند، ای آن که خطاکاران در عفو او طمع ورزند، ای آن که یقین یافتگان به سوی او آرام گیرند، ای آن که توکل کنندگان بر او توکل کنند.

﴿٤٤﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
 يَا حَبِيبُ يَا طَبِيبُ يَا قَرِيبُ

يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا مَهِيبُ
[مُهَيْبُ] يَا مُثِيبُ يَا مُجِيبُ
يَا خَيْرُ يَا بَصِيرُ

﴿٤٤﴾ خدایا! از تو درخواست میکنم به نامت ای دوست داشتنی، ای شفابخش، ای نزدیک، ای دیده بان، ای حسابرس، ای هراس انگیز، ای پادشاه، ای اجابت کننده، ای آگاه ای بینا.

﴿٤٥﴾ يَا أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ
يَا أَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ يَا
أَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ يَا أَحْبَرَ
مِنْ كُلِّ خَيْرٍ يَا أَشْرَفَ مِنْ
كُلِّ شَرِيفٍ يَا أَرْفَعَ مِنْ كُلِّ
رَفِيعٍ يَا أَقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ

يَا أَغْنِي مِّنْ كُلِّ غَنِيٍّ يَا أَجْوَدَ
مِنْ كُلِّ جَوَادٍ يَا أَرْأَفَ مِّنْ كُلِّ
رَءُوفٍ

﴿٤٥﴾ ای نزدیک تر از هر نزدیک، ای محبوب تر از هر محبوب، ای
بیناتر از هر بینا، ای آگاه تر از هر آگاه، ای شریف تر از هر شریف، ای
برتر از هر بلند، ای تواناتر از هر توانا، ای توانگرتر از هر توانگر، ای
بخشنده تر از هر بخشنده، ای مهربان تر از هر مهربان

﴿٤٦﴾ يَا غَالِبَا غَيْرَ مَغْلُوبٍ يَا
صَانِعَا غَيْرَ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقَا
غَيْرَ مَخْلُوقٍ يَا مَالِكَا غَيْرَ
مَمْلُوكٍ يَا قَاهِرَا غَيْرَ مَقْهُورٍ
يَا رَافِعَا غَيْرَ مَرْفُوعٍ يَا حَافِظَا
غَيْرَ مَحْفُوظٍ يَا نَاصِرَا غَيْرَ

مَنْصُورٍ يَا شَاهِدًا غَيْرَ غَائِبٍ يَا قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ

﴿٤٦﴾ ای چیره شکست ناپذیر، ای سازنده ناساخته، ای آفریننده نا
آفریده، ای مالک ما مملوک، ای چیره چیره گی ناپذیر، ای بلندی
بخش بلندی ناپذیر، ای نگهدار بی نگهدار، ای یاری کننده یاری نشده،
ای گواه همیشه حاضر، ای نزدیک دوری ناپذیر

﴿٤٧﴾ يَا نُورَ النُّورِ يَا مُنَوَّرَ النُّورِ
يَا خَالِقَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ النُّورِ
يَا مُقَدَّرَ النُّورِ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ
يَا نُورًا قَبْلَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا
بَعْدَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا فَوْقَ كُلِّ
نُورٍ يَا نُورًا لَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ

﴿٤٧﴾ ای روشنی نور، ای روشنی بخش نور ای آفریننده نور، ای گرداننده
نور، ای به اندازه ساز نور، ای روشنی هر نور، ای روشنایی پیش از هر

نور، ای روشنایی پس از هر نور، ای روشنایی بر فراز هر نور، ای نوری
که همانندش نوری نیست

﴿٤٨﴾ يَا مَنْ عَطَاؤُهُ شَرِيفٌ يَا
مَنْ فِعْلُهُ لَطِيفٌ يَا مَنْ لُطْفُهُ
مُقِيمٌ يَا مَنْ اِحْسَانُهُ قَدِيمٌ يَا
مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ يَا مَنْ وَعْدُهُ
صِدْقٌ يَا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ يَا
مَنْ عَذَابُهُ عَدْلٌ يَا مَنْ ذِكْرُهُ
حُلُوٌّ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ

﴿٤٨﴾ ای آن که عطایش چشمگیر است، ای آن که کارش چشم نواز
است، ای آن که نوازشش پایدار است، ای آن که نیکی اش دیرینه
است، ای آن که سخنش حق است ای آن که وعده اش راست است،
ای آن که گذشتش فراتر از شایستگی است، ای آن که کیفرش داد
است، ای آن که یادش شیرین است، ای آن که عطایش همگانی
است.

﴿٤٩﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا مُسَهِّلُ يَا مُفْضِلُ يَا مُبَدِّلُ
يَا مُذَلِّلُ يَا مُنْزِلُ يَا مُنَوِّلُ
يَا مُفْضِلُ يَا مُجْزِلُ يَا مُمَهِّلُ
يَا مُجْمِلُ

﴿٤٩﴾ خدایا! از تو درخواست میکنم به نامت ای آسان ساز، ای
جداییبخش، ای دگرگون ساز، ای هموار کن، ای فرودآور، ای عطابخش،
ای فزون ده، ای بسیاربخش، ای امان ده، ای زیباییآفرین

﴿٥٠﴾ يَا مَنْ يَرَى وَ لَا يُرَى
يَا مَنْ يَخْلُقُ وَ لَا يُخْلَقُ يَا
مَنْ يَهْدِي وَ لَا يُهْدَى يَا مَنْ
يُحْيِي وَ لَا يُحْيَى يَا مَنْ

يَسْأَلُ وَلَا يُسْأَلُ يَا مَنْ يُطْعَمُ
وَلَا يُطْعَمُ يَا مَنْ يُجِيرُ وَلَا
يُجَارُ عَلَيْهِ يَا مَنْ يَقْضَى وَلَا
يُقْضَى عَلَيْهِ يَا مَنْ يَحْكُمُ وَلَا
لَا يُحْكَمُ عَلَيْهِ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا
أَحَدٌ

﴿٥٥﴾ ای آن که بینده و دیده نشود، ای آن که بیافریده و آفریده نشود، ای آن که راهنمایی کند و راهنمایی نشود، ای آن که زنده کند و زنده اش نکنند، ای آن که پرسد و پرسیده نشود، ای آن که خوراند و خوراک نخواهد، ای آن که پناهد دهد و پناه نجوید، ای آن که داوری کند و بر او داوری نشود، ای آن که فرمان دهد و فرمانش ندهند، ای آن که نزاده، و زاده نشده، و برای او همتایی نبوده است.

﴿٥٦﴾ يَا نِعْمَ الْحَسِيبُ يَا نِعْمَ

الطَّيِّبُ يَا نِعْمَ الرَّقِيبُ يَا
نِعْمَ الْقَرِيبُ يَا نِعْمَ الْمُجِيبُ
يَا نِعْمَ الْحَبِيبُ يَا نِعْمَ
الْكَفِيلُ يَا نِعْمَ الْوَكِيلُ يَا نِعْمَ
الْمَوْلَى يَا نِعْمَ النَّصِيرُ

﴿٥١﴾ ای که چه خوش حسابگری، ای که چه خوش طبعی، ای که چه خوش همراهی، ای که چه خوش نزدیکی، ای که چه خوش پاسخ دهی، ای که چه خوش دلبری، ای که چه خوش سرپناهی، ای که چه خوش کارگشایی، ای که چه خوش مولایی، ای که چه خوش یآوری

﴿٥٢﴾ يَا سُرُورَ الْعَارِفِينَ يَا مَنِي
الْمُحِبِّينَ يَا أَنِيسَ الْمُرِيدِينَ
يَا حَبِيبَ التَّوَّابِينَ يَا رَازِقَ
الْمُقْلِينَ يَا رَجَاءَ الْمُذْنِبِينَ يَا

قُرَّةَ عَيْنِ الْعَابِدِينَ يَا مَنْفَسَ
عَنِ الْمَكْرُوبِينَ يَا مُفْرَجَ عَنِ
الْمَغْمُومِينَ يَا إِلَهَ الْأُولِينَ وَ
الْآخِرِينَ

﴿۵۲﴾ ای شادی عارفان، ای آرزوی شیفتگان، ای همدم مریدان، ای محبوب توبه کاران، ای روزی دهنده بی چیزان، ای امید گنهکاران، ای نور چشم عبادت کنندگان، ای گشاینده اندوه دلگیران، ای غم گسار غم زدگان، ای معبود گذشتگان و آیندگان.

﴿۵۳﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا رَبَّنَا يَا إِلَهَنَا يَا سَيِّدَنَا يَا
مَوْلَانَا يَا نَاصِرَنَا يَا حَافِظَنَا
يَا دَلِيلَنَا يَا مُعِينَنَا يَا حَبِيبَنَا
يَا طَبِيبَنَا

﴿۵۳﴾ خدایا! من از تو درخواست میکنم به نامت ای پروردگار ما،
ای معبود ما، ای سرور ما ای مولای ما، ای یاور ما، ای نگهدار ما، ای
راهنمای ما، ای مدرسان ما، ای محبوب ما، ای طیب ما،

﴿۵۴﴾ يَا رَبَّ النَّبِيِّنَ وَ الْأَبْرَارِ يَا
رَبَّ الصُّدِّيقِينَ وَ الْأَخْيَارِ يَا رَبَّ
الْجَنَّةِ وَ النَّارِ يَا رَبَّ الصُّغَارِ وَ
الْكِبَارِ يَا رَبَّ الْحُبُوبِ وَ الثَّمَارِ
يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ وَ الْأَشْجَارِ يَا
رَبَّ الصَّحَارِي وَ الْقِفَارِ يَا رَبَّ
الْبَرَارِي وَ الْبِحَارِ يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَ
النَّهَارِ يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ وَ الْأَسْرَارِ

﴿۵۴﴾ ای پروردگار پیامبران و نیکان، ای پروردگار صدیقان و خوبان،
ای پروردگار بهشت و دوزخ، ای پروردگار خردسالان و بزرگسالان، ای
پروردگار دانه ها و میوه ها، ای پروردگار نهرها و درختان، ای پروردگار

دشت‌ها و بیشه‌ها، ای پروردگار خشیکی‌ها و دریاها، ای پروردگار
شب و روز، ای پروردگار آشکارها و نهان‌ها

﴿٥٥﴾ يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ شَيْءٍ
أَمْرَهُ يَا مَنْ لَحِقَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عِلْمُهُ يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَى كُلِّ
شَيْءٍ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ لَا تُحْصَى
الْعِبَادُ نِعَمَهُ يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ
الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ يَا مَنْ لَا تُدْرِكُ
الْأَفْهَامُ جَلَالَهُ يَا مَنْ لَا تَنَالُ
الْأَوْهَامُ كُنْهَهُ يَا مَنْ الْعِظَمَةُ
وَ الْكِبْرِيَاءُ رِذَاوُهُ يَا مَنْ لَا تَرُدُّ
الْعِبَادُ قِضَاءَهُ يَا مَنْ لَا مُلْكَ

إِلَّا مُلْكُهُ يَا مَنْ لَا عَطَاءَ إِلَّا عَطَاؤُهُ

﴿۵۵﴾ ای آن که فرمانش در هر چیز نفوذ یافته، ای آن که دانشش به هر چیز رسیده، ای آن که قدرتش هر چیز را دربر گرفته، ای آن که بندگان از شمردن نعمت هایش ناتوانند، ای آن که آفریدگان به سپاسش نرسند، ای آن که فهم‌ها بزرگی‌اش را درنیابند، ای آن که پندارها به ژرفای هستی‌اش نرسند، ای آن که بزرگی و بزرگ‌منشی پوشش اوست، ای که بندگان توان برگرداندن حکمش را ندارند، ای آن که فرمانروایی جز فرمانروایی او نیست، ای آن که عطایی جز عطای او نیست

﴿۵۶﴾ يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى
يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا يَا
مَنْ لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى يَا
مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوَى يَا مَنْ
لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى يَا مَنْ لَهُ

الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يَا مَنْ لَهُ
الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ
الْهُوَاءُ وَالْفَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ
الْعَرْشُ وَالثَّرَى يَا مَنْ لَهُ
السَّمَاوَاتُ الْعُلَى

﴿٥٦﴾ ای آن که نمونه اعلی از آن اوست، ای آن که صفات برتر برای اوست، ای آن که سرانجام و سرآغاز از آن اوست، ای آن که بهشت آسایش از آن اوست، ای آن که نشانه های بزرگ تر از آن اوست، ای آن که نام های نیکوتر از آن اوست، ای آن که فرمان و داوری از آن اوست، ای آن هوا و فضا از آن اوست، ای آن که عرش و فرش از آن اوست، ای آن که آسمانهای برافراشته از آن اوست.

﴿٥٧﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا عَفُوُّ يَا غَفُورُ يَا صَبُورُ يَا
شَكُورُ يَا رءُوفُ يَا عَطُوفُ يَا

مَسْئُولُ يَا وَدُودُ يَا سُبُوحُ يَا قُدُّوسُ

﴿٥٧﴾ خدایا! از تو میخواهم به نامت ای درگذرنده، ای آمرزنده، ای شکیبا، ای ستایش پذیر، ای مهربان، ای مهرورز، ای خواسته، ای دوست، ای پاک، ای منزّه.

﴿٥٨﴾ يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عَظَمَتُهُ
يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ يَا
مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلَائِلُهُ يَا
مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَائِبُهُ يَا مَنْ
فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ يَا مَنْ
يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ يَا مَنْ
إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ يَا مَنْ

أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ يَا
مَنْ أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ
يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِي الْخَلَائِقِ
قُدْرَتُهُ

﴿٥٨﴾ ای آن که بزرگی اش در آسمان است، ای آن که نشانه هایش در زمین است، ای آن که دلایلش در هرچیز است، ای آن که شگفتی هایش در دریاست، ای آن که گنجینه هایش در کوه هاست، ای آن که آفرینش را آغاز کند سپس بازش گرداند، ای آن که مه امور به به سوی او بازگردد، ای آن که لطفش را در هر چیز نمایان ساخته، ای آن که آفرینش هر چیز را نیکو پرداخته، ای آن که توانش در آفریدگان کارگر افتاده است.

﴿٥٩﴾ يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ
لَهُ يَا طَبِيبَ مَنْ لَا طَبِيبَ
لَهُ يَا مُجِيبَ مَنْ لَا مُجِيبَ

لَهُ يَا شَفِيقَ مَنْ لَا شَفِيقَ لَهُ
يَا رَفِيقَ مَنْ لَا رَفِيقَ لَهُ يَا
مُغِيثَ مَنْ لَا مُغِيثَ لَهُ يَا
دَلِيلَ مَنْ لَا دَلِيلَ لَهُ يَا أُنَيْسَ
مَنْ لَا أُنَيْسَ لَهُ يَا رَاحِمَ مَنْ
لَا رَاحِمَ لَهُ يَا صَاحِبَ مَنْ لَا
صَاحِبَ لَهُ

﴿٥٩﴾ ای دوست آن که دوستی ندارد، ای پزشك آن که پزشکی ندارد،
ای پاسخگوی آن که پاسخگویی ندارد، ای یار مهربان آن که مهربانی
ندارد، ای همراه بی همراهمان، ای فریادرس آن که فریادرسی ندارد، ای
رهنمای آن که رهنمایی ندارد، ای همدم آن که همدمی ندارد، ای رحم
کننده آن که رحم کننده ای ندارد ای همنشین آن که همنشینی ندارد

﴿٦٠﴾ يَا كَافِيَ مَنْ اسْتَكْفَاهُ يَا

هَادِيٍّ مِّنْ اسْتَهْدَاهُ يَا كَالِيَّ
مِّنْ اسْتَكْلَاهُ يَا رَاعِيَّ مِّنْ
اسْتَرْعَاهُ يَا شَافِيَّ مِّنْ اسْتَشْفَاهُ
يَا قَاضِيَّ مِّنْ اسْتَقْضَاهُ يَا
مُغْنِيَّ مِّنْ اسْتَغْنَاهُ يَا مُوْفِيَّ
مِّنْ اسْتَوْفَاهُ يَا مُقْوِيَّ مِّنْ
اسْتَقْوَاهُ يَا وَليَّ مِّنْ اسْتَوْلَاهُ

﴿٦٥﴾ ای کفایت کننده هرکه از او کفایت خواهد، ای راهنمای هرکه از او راهنمایی جوید، ای نگاهبان هرکه از او نگاهبانی خواهد، ای رعایت کننده هرکه از او رعایت خواهد، ای شفا دهنده هرکه از او شفا طلبد، ای داور هرکه از او داوری خواهد، ای بی نیاز کننده هرکه از او بی نیازی جوید، ای وفادار به هر که از او وفا جوید، ای نیرو بخش هرکه از او نیرو خواهد، ای سرپرست هرکه از او سرپرستی خواهد.

﴿٦٦﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ يَا نَاطِقُ يَا
صَادِقُ يَا فَالِقُ يَا فَارِقُ يَا
فَاتِقُ يَا رَاتِقُ يَا سَابِقُ [فَائِقُ
[يَا سَامِقُ

﴿٦١﴾ خدایا! از تو میخواهم به نامت ای آفریننده، ای روزی دهنده، ای
گویا، ای راستگو ای شکافنده، ای جدا کننده، ای گشاینده، ای پیوند
دهنده، ای پیشی گیرنده، ای بلند جایگاه.

﴿٦٢﴾ يَا مَنْ يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَ
النَّهَارَ يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ
وَالْأَنْوَارَ يَا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَ
الْحَرُورَ يَا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ
وَ الْقَمَرَ يَا مَنْ قَدَّرَ الْخَيْرَ وَ

الشَّرَّاءِ يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَ
الْحَيَاةَ يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَ
الْأَمْرُ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً
وَ لَا وَلَدًا يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ
شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ يَا مَنْ لَمْ
يَكُنْ لَهُ وَّلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ

﴿٦٢﴾ ای آن که شب و روز را دگرگون سازد، ای آن که تاریکی ها و روشنایی ها را قرار داد، ای آن که سایه خنک و گرما را آفرید، ای آن که خورشید و ماه را مسخر ساخت، ای آن که خیر و شر را مقدر نمود، ای آن که مرگ و زندگی را آفرید، ای آن که خلق و امر از آن اوست، ای آن که همسر و فرزندی نگرفت، ای آن که در فرمانروایی شریکی برایش نیست، ای آن که از روی خواری سرپرستی نخواهد.

﴿٦٣﴾ يَا مَنْ يَعْلَمُ مُرَادَ
الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ ضَمِيرَ

الصَّامِتِينَ يَا مَنْ يَسْمَعُ
أَنِينَ الْوَاهِنِينَ يَا مَنْ يَرَى
بُكَاءَ الْخَائِفِينَ يَا مَنْ يَمْلِكُ
حَوَائِجَ السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَقْبَلُ
عُذْرَ التَّائِبِينَ يَا مَنْ لَا يُصْلِحُ
عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ يَا مَنْ لَا
يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ
لَا يَبْعُدُ عَنِ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ
يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ

﴿۱۳﴾ ای آن که خواهش خواهشمندان را میداند، ای آن که از نهاد خاموشان آگاه است، ای آن که ناله درماندگان را می شنود، ای آن که گریه هراسیدگان را میبیند، ای آن که نیازهای نیازمندان به دست اوست، ای آن بهانه توبه کاران را میپذیرد، ای آن که عمل تبهکاران را

صلاح نبخشد، ای آن که پاداش نیکوکاران را تباه نکند، ای آن که از دل عارفان دور نباشد ای بخشنده ترین بخشندگان.

﴿٦٤﴾ يَا دَائِمَ الْبَقَاءِ يَا سَامِعَ
الدُّعَاءِ يَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ يَا
غَافِرَ الْخَطَايَا يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ
يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا جَمِيلَ
الثَّنَائِ يَا قَدِيمَ السَّنَائِ يَا كَثِيرَ
الْوَفَاءِ يَا شَرِيفَ الْجَزَاءِ

﴿٦٤﴾ ای همیشه ماندگار، ای شنونده دعا، ای گسترده عطا، ای آمرزنده
خطا، ای پدید آورنده آسمان، ای نیک آزمون، ای نیکو ستایش، ای
دیرینه بر فراز، ای بسیار وفادار، ای شریف پاداش.

﴿٦٥﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا سَتَّارُ يَا غَفَّارُ يَا قَهَّارُ يَا

جَبَّارُ يَا صَبَّارُ يَا بَارُ يَا مُخْتَارُ
يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَّاحُ

﴿٦٥﴾ خدایا! از تو میخواهم به نامت ای پرده پوش ای آمرزگار، ای چیره، ای جاه مند، ای بس شکیبیا، ای نیک بخش، ای برگزیده، ای گشاینده، ای روح بخش، ای راحتی بخش

﴿٦٦﴾ يَا مَنْ خَلَقَنِي وَ سَوَّأَنِي
يَا مَنْ رَزَقَنِي وَ رَبَّأَنِي يَا مَنْ
أَطْعَمَنِي وَ سَقَانِي يَا مَنْ
قَرَّبَنِي وَ أَدْنَانِي يَا مَنْ عَصَمَنِي
وَ كَفَّأَنِي يَا مَنْ حَفِظَنِي وَ
كَلَانِي يَا مَنْ أَعَزَّنِي وَ أَعْنَانِي
يَا مَنْ وَفَّقَنِي وَ هَدَانِي يَا

مَنْ أَنَسَنِي وَ آوَانِي يَا مَنْ أَمَاتَنِي وَ أَحْيَانِي

﴿٦٦﴾ ای آن که مرا آفرید و بیاراست، ای آن که مرا روزی داد و پرورید، ای آن که به من خورانید و نوشانید، ای آن که مرا نزدیک نمود و به کنار خویش برد، ای آن که مرا نگاه داشت و کفایت نمود، ای آن که مرا حفظ کرد و حمایت نمود، ای آن که به من عزت بخشید و بی نیازم ساخت، ای آن که توفیقم داد و راهنمایی کرد، ای آن که همدم شد و جایم داد، ای آن که مرا بمیراند و زنده کند.

﴿٦٧﴾ يَا مَنْ يُحِقُّ الْحَقَّ
بِكَلِمَاتِهِ يَا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ
عَنْ عِبَادِهِ يَا مَنْ يُحُولُ بَيْنَ
الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ يَا مَنْ لَا تَنْفَعُ
الشَّفَاعَةُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَا مَنْ هُوَ
أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ

يَا مَنْ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ يَا
مَنْ لَا رَادَّ لِقَضَائِهِ يَا مَنْ
انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِأَمْرِهِ يَا مَنْ
السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ يَا
مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ
يَدَيْ رَحْمَتِهِ

﴿٦٧﴾ ای آن که حق را با کلماتش استوار و برجا کند، ای آن که توبه را از بندگانش بپذیرد، ای آن که میان انسان و دلش قرار گیرد، ای آن که شفاعت جز با اجازه اش سود نبخشد، ای آن که به گمراه شدگان راهش داناتر است، ای آن که حکمش دگرگونی نپذیرد، ای آن که رأیش را بازگرداننده ای نیست، ای آن که هرچیز فرمانش را گردن نهد، ای آن که آسمان ها به دست قدرتش پیچیده گشته، ای آن که بادها را مژده دهنده رحمتش فرستد.

﴿٦٨﴾ يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ

مِهَاداً يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ
 أَوْتَاداً يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ
 سِرَاجاً يَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ
 نُوراً يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاساً
 يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشاً يَا
 مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتاً يَا مَنْ
 جَعَلَ السَّمَاءَ بِنَاءً يَا مَنْ
 جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَزْوَاجاً يَا مَنْ
 جَعَلَ النَّارَ مِرْصَاداً

﴿٦٨﴾ ای آن که زمین را بستر زندگی قرار داد، ای آن که کوه‌ها را
 میخ‌های زمین نهاد، ای آن که خورشیدی را چراغ جهان‌ش کرد، ای آن
 که ماه را تابان ساخت، ای آن که شب را جامه آرامش گرداند، ای آن
 که روز را مایه روزی قرار داد، ای آن که خواب را وسیله آرامش ساخت،

ای آن که آسمان را بنا نهاد، ای آن که از هر چیز گونه های مختلف قرار داد، ای آن که آتش را کمین گاه قرار داد.

﴿٦٩﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا سَمِيعُ يَا شَفِيعُ يَا رَفِيعُ
يَا مَنِيعُ يَا سَرِيعُ يَا بَدِيعُ يَا
كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا خَبِيرُ [مُنِيرُ]
يَا مُجِيرُ

﴿٦٩﴾ خدایا! از تو میخواهم به نامت ای شنوا، ای همیار، ای بلندپایه، ای فرازمند، ای شبتابنده، ای نوآفرین، ای بزرگ، ای توانا، ای آگاه، ای پناه ده

﴿٧٠﴾ يَا حَيُّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ يَا
حَيًّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيُّ
الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ يَا

حَيِّ الَذِي لَا يُشَارِكُهُ حَيِّ يَا
حَيِّ الَذِي لَا يَحْتَاجُ إِلَيَّ حَيِّ
يَا حَيِّ الَذِي يُمِيتُ كُلَّ حَيِّ
يَا حَيِّ الَذِي يَرْزُقُ كُلَّ حَيِّ
يَا حَيًّا لَمْ يَرِثِ الْحَيَاةَ مِنْ
حَيِّ يَا حَيِّ الَذِي يُحْيِي
الْمَوْتَى يَا حَيِّ يَا قَيُّوْمُ لَا
تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ

﴿٧٥﴾ ای زنده پیش از هر زنده، ای زنده پس از هر زنده، ای زنده ای که مانند او زنده ای نیست، ای زنده ای که هیچ زنده ای شریک او نیست، ای زنده ای که به زنده ای نیاز ندارد، ای زنده ای که همه زندگان را می میراند، ای زنده ای که به زنده ها روزی میدهد، ای زنده ای که زندگی را از زنده ای دیگر به ارث نبرده، ای زنده ای که مردگان را زنده میکند، ای زنده ای که خود پاینده ای که او را چرت و خواب درنگیرد.

﴿٧١﴾ يَا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لَا يُنْسَى
يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يُطْفَأُ يَا
مَنْ لَهُ نِعْمٌ لَا تُعَدُّ يَا مَنْ لَهُ
مُلْكٌ لَا يَزُولُ يَا مَنْ لَهُ ثَنَاءٌ
لَا يُحْصَى يَا مَنْ لَهُ جَلالٌ
لَا يُكَيَّفُ يَا مَنْ لَهُ كَمالٌ لَا
يُذْرَكُ يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لَا يُرَدُّ
يَا مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لَا تُبَدَّلُ يَا
مَنْ لَهُ نُعُوْتُ لَا تُغَيَّرُ

﴿٧١﴾ ای آن که یادی دارد فراموش نشدنی، ای آن که نوری دارد خاموش نشدنی، ای آن که عطایایی بخشیده ناشمردنی، ای آن فرمانروایی اش بیزوال است، ای آن که ستایشش بی آمار است، ای آن که شکوهش چگونگی نپذیرد، ای آن که کمالی دارد درک ناشدنی،

ای آن که داوری اش بازگشت ناپذیر است، ای آن که صفاتی دارد
دگرگون ناپذیر ای آن که جلوه هایی دارد غیر قابل تغییر.

﴿٧٢﴾ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا

مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ يَا غَايَةَ

الطَّالِبِينَ يَا ظَهْرَ اللّٰجِئِينَ

يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ يَا مَنْ

يُحِبُّ الصَّابِرِينَ يَا مَنْ

يُحِبُّ التَّوَّابِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ

الْمُتَطَهِّرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ

الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ

بِالْمُهْتَدِينَ

﴿٧٢﴾ ای پروردگار جهانیان، ای مالک روز جزا، ای مقصود جویندگان
ای پشت و پناه پناهندگان، ای دریا بنده فراریان، ای آن که شکیبایان را

دوست دارد، ای آن که توبه کنندگان را دوست دارد ای آن که پاکیزگان را دوست دارد، ای آن که نیکوکاران را دوست دارد، ای آن که اوست داناتر به راه یافتگان

﴿۷۳﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ يَا حَفِيزُ
يَا مُحِيطُ يَا مُقِيتُ يَا مُغِيثُ
يَا مُعِزُّ يَا مُذِلُّ يَا مُبْدِئُ يَا
مُعِيدُ

﴿۷۳﴾ خدایا! از تو خواستارم به نامت ای مهربان، ای همراه، ای نگهدار، ای فراگیر، ای روزیبخش، ای فریادرس، ای عزت بخش، ای خوارکن، ای آغازگر، ای برگرداننده.

﴿۷۴﴾ يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلَا ضِدٍّ
يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلَا نِدٍّ يَا
مَنْ هُوَ صَمَدٌ بِلَا عَيْبٍ يَا

مَنْ هُوَ وَثَرُّ بِلَا كَيْفٍ يَا مَنْ
هُوَ قَاضٍ بِلَا حَيْفٍ يَا مَنْ
هُوَ رَبٌّ بِلَا وَزِيرٍ يَا مَنْ هُوَ
عَزِيزٌ بِلَا ذُلٍّ يَا مَنْ هُوَ غَنِيٌّ
بِلَا فَقْرٍ يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلَا
عَزْلِ يَا مَنْ هُوَ مَوْصُوفٌ بِلَا
شَبِيهِ

﴿٧٤﴾ ای آن که یکتاست و ضدّ ندارد، ای آن که یگانه است و بیمانند، ای آن که بی نیاز و کاستی است، ای آن که بی همتای بودن و چگونگی است، ای آن که داوری دادگر است، ای آن که پروردگاری بی وزیر است، ای آن که عزّتمندی بی خواری است، ای آن که توانگری بی نیاز است، ای آن که پادشاهی عزل ناپذیر است، ای آن که اوصافش بی مانند است.

﴿٧٥﴾ يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ

لِلذَّاكِرِينَ يَا مَنْ شُكْرُهُ فَؤُزٌ
لِلشَّاكِرِينَ يَا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ
لِلْحَامِدِينَ يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ
لِلْمُطِيعِينَ يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ
لِلطَّالِبِينَ يَا مَنْ سَبِيلُهُ وَاضِحٌ
لِلْمُنِيبِينَ يَا مَنْ آيَاتُهُ بُرْهَانٌ
لِلنَّاطِرِينَ يَا مَنْ كِتَابُهُ تَذَكِيرَةٌ
لِلْمُتَّقِينَ يَا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ
لِلطَّائِعِينَ وَ الْعَاصِينَ يَا مَنْ
رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

﴿٧٥﴾ ای آن که ذکرش برای ذاکران شرف است، ای آن که شکرش برای شاكران رستگاری است، ای آن که ستایشش برای ستایشگران

عزّت است، ای آن که طاعتش برای مطعیان مایه نجات است، ای آن که درگاهش گشوده است به روی جویندگان، ای آن که راهش برای توبه کاران هموار است، ای آن که نشانه هایش برای بینندگان دلیل قاطع است، ای آن که کتابش برای پرواپیشگان مایه پند و یادآوری است، ای آن که روزی اش همه مطیعان و گنهکاران را فراگیرد، ای آن که رحمتش به نیکوکاران نزدیک است.

﴿٧١﴾ يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ يَا
مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ يَا مَنْ لَا إِلَهَ
غَيْرُهُ يَا مَنْ جَلَّ ثَنَاؤُهُ يَا
مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ يَا مَنْ
يَدُومُ بَقَاؤُهُ يَا مَنْ الْعُظْمَةُ
بِهَاؤُهُ يَا مَنْ الْكِبْرِيَاءُ رِذَاؤُهُ يَا
مَنْ لَا تُحْصَى آلَاؤُهُ يَا مَنْ لَا
تُعَدُّ نِعْمَاؤُهُ

﴿۷۶﴾ ای آن که نامش خجسته است، ای آن که عنایتش بس بلند است، ای آن که معبودی جز او نیست، ای آن که ستایشش والا است، ای آن که نام هایش مقدس است، ای آن که هستی اش پایدار است، ای آن که بزرگی جلوه زیبایی اوست، ای آن که بزرگ منشی پوشش اوست، ای آن که عطاهایش در شمار نیاید، ای آن که نعمت هایش شمرده نشود.

﴿۷۷﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا مُعِينُ يَا أَمِينُ يَا مُبِينُ
يَا مَتِينُ يَا مَكِينُ يَا رَشِيدُ
يَا حَمِيدُ يَا مَجِيدُ يَا شَدِيدُ
يَا شَهِيدُ

﴿۷۷﴾ خدایا! از تو میخواهم به نامت ای مدد رسان، ای امین، ای آشکار ای استوار، ای ارجمند، ای راهنما، ای ستوده، ای بزرگوار، ای سختگیر ﴿گنهاران﴾، ای گواه.

﴿۷۸﴾ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا

ذَا الْقَوْلِ السَّيِّدِ يَا ذَا الْفِعْلِ
 الرَّشِيدِ يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ
 يَا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعِيدِ يَا مَنْ
 هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ يَا مَنْ هُوَ
 فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ يَا مَنْ هُوَ
 قَرِيبٌ غَيْرُ بَعِيدٍ يَا مَنْ هُوَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ يَا مَنْ
 هُوَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ

﴿٧٨﴾ ای صاحب عرش پرشکوه، ای صاحب سخن استوار، ای صاحب
 کردگار برازنده، ای صاحب کوبش سخت، ای صاحب نوید و و تهدید،
 ای آن که سرپرست ستوده است، ای آن که به نیکی انجام دهد آنچه
 را خواهد، ای آن که نزدیک دوری ناپذیر است، ای آن که بر هر چیز
 گواه است، ای آن که بر بندگان ستمکار نیست.

﴿٧٩﴾ يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا
وَزِيرَ يَا مَنْ لَا شَبِيهَ [شِبْهَهُ] لَهُ
وَلَا نَظِيرَ يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ
الْمُنِيرِ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ
الْفَقِيرِ يَا رَازِقَ الطُّفْلِ الصَّغِيرِ
يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا
جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ يَا عِصْمَةَ
الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ هُوَ
بِعِبَادِهِ خَيْرٌ بِصِيرٌ يَا مَنْ
هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

﴿٧٩﴾ ای آن که شریک و وزیرى ندارد، ای آن که مثل و ماندى ندارد، ای آفریننده خورشید و ماه تابان، ای بی نیاز کننده درمانده

تهیدست، ای روزی دهنده کودک خردسال، ای مهرورز بر پیر بزرگسال،
ای پیونددهنده استخوان شکسته، ای پناه ترسان پناه جو، ای آن که
بر بندگانش آگاه و بیناست، ای آن که بر هر چیز تواناست.

﴿٨٠﴾ يَا ذَا الْجُودِ وَالنَّعْمِ يَا
ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ يَا خَالِقَ
اللَّوْحِ وَالْقَلَمِ يَا بَارِيَّ الذَّرِّ
وَالنَّسَمِ يَا ذَا الْبَأْسِ وَالنَّقَمِ
يَا مُلْهِمَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ يَا
كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْأَلَمِ يَا عَالِمَ
السِّرِّ وَالْهَمَمِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ وَ
الْحَرَمِ يَا مَنْ خَلَقَ الْأَشْيَاءَ
مِنَ الْعَدَمِ

﴿٨٠﴾ ای صاحب جود و بخشش ای صاحب فضل و کرم، ای آفریننده

لوح و قلم، ای پدیدآورنده موران و مردمان، ای صاحب عذاب و انتقام
ای الهام بخش عرب و عجم، ای بردارنده زیان و درد، ای دانای رازها و
قصدها، ای پروردگار کعبه و حرم، ای آفریننده هرچیز از نیستی.

﴿۸۱﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا فَاعِلُ يَا جَاعِلُ يَا قَابِلُ يَا
كَامِلُ يَا فَاصِلُ يَا وَاصِلُ يَا
عَادِلُ يَا غَالِبُ يَا طَالِبُ يَا
وَاهِبُ

﴿۸۱﴾ خدایا! از تو خواستارم به نامت ای کردگار، ای هستی بخش، ای
پذیرنده، ای برازنده، ای جدا، ای پیوند دهنده، ای دادگر، ای چیره، ای
جویا، ای بخشنده،

﴿۸۲﴾ يَا مَنْ أَنْعَمَ بِطَوْلِهِ يَا
مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ يَا مَنْ جَادَ
بِلُطْفِهِ يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ

يَا مَنْ قَدَّرَ بِحِكْمَتِهِ يَا مَنْ
حَكَمَ بِتَدْبِيرِهِ يَا مَنْ دَبَّرَ
بِعِلْمِهِ يَا مَنْ تَجَاوَزَ بِحِلْمِهِ
يَا مَنْ دَنَا فِي عُلُوِّهِ يَا مَنْ
عَلَا فِي دُنُوِّهِ

﴿۸۲﴾ ای آن که به کرمش بخشید، ای آن که به جودش گرامی داشت،
ای آن که به لطفش کرم ورزید، ای آن که به نیرویش عزت یافت، ای
آن که به حکمتش سامان داد، ای آن که به تدبیر خود حکم کرد، ای
آنکه با علم خود تدبیر کرد، ای آن که با بردباری اش درگذرد، ای آن
که به تدبیر خود در عین برتری اش نزدیک است، ای آن که در عین
نزدیکی اش برتر است.

﴿۸۳﴾ يَا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ يَا
مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ يَا

مَنْ يُضِلُّ^{٤٣} مَنْ يَشَاءُ^{٤٣} يَا مَنْ
 يُعَذِّبُ^{٤٤} مَنْ يَشَاءُ^{٤٤} يَا مَنْ يَغْفِرُ
 لِمَنْ يَشَاءُ^{٤٥} يَا مَنْ يُعِزُّ^{٤٥} مَنْ
 يَشَاءُ^{٤٦} يَا مَنْ يُذِلُّ^{٤٦} مَنْ يَشَاءُ^{٤٦}
 يَا مَنْ يُصَوِّرُ^{٤٧} فِي الْأَرْحَامِ مَا
 يَشَاءُ^{٤٨} يَا مَنْ يَخْتَصُّ^{٤٨} بِرَحْمَتِهِ
 مَنْ يَشَاءُ^{٤٩}

﴿٨٣﴾ ای آن که هرچه خواهد آفریند، ای آن که هرچه خواهد بکند،
 ای آن که هرکه را بخواید راهنمایی کند، ای آن که هرکه را بخواید
 گمراه سازد، ای آن که هرکه را بخواید عذاب کند، ای آن که هرکه را
 بخواید بیامرزد، ای آن که هرکه را بخواید عزت بخشد، ای آن که هرکه
 را بخواید خوار گرداند، ای آن که در رحم مادران هرچه خواهد صورت
 بخشد، ای آن که هرکه را بخواید به رحمتش مخصوص گرداند.

﴿٨٤﴾ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً

وَلَا وِلْدَانًا يَأْتِيهِمْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا يَأْتِيهِمْ لَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا يَأْتِيهِمْ جَعَلَ [مِنَ الْمَلَائِكَةِ] الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا يَأْتِيهِمْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا يَأْتِيهِمْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا يَأْتِيهِمْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا يَأْتِيهِمْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمْدًا يَأْتِيهِمْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا يَأْتِيهِمْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

﴿۸۴﴾ ای آن که همسر و فرزندی نگرفت، ای آن که برای هرچیز اندازه نهاد، ای آن که در حکمش کسی را شریک نساخت، ای آن که فرشتگان را فرستادگان خویش قرار داد، ای آن که در آسمان ها برج هایی گذارد، ای آن که زمین را زیستگاه شایسته نمود، ای آن که آدمی را از آب آفرید، ای آن که برای هرچیز سرانجامی قرار داد، ای آن که با علم خویش هرچیز را دربر گرفته است، ای آن که تعداد هرچیز را شماره نموده است.

﴿۸۵﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا
بَاطِنُ يَا بَرُّ يَا حَقُّ يَا فَرْدُ
يَا وَثَرُ يَا صَمَدُ يَا سَرْمَدُ

﴿۸۵﴾ خدایا! از تو درخواست میکنم به نامت ای آغاز، ای انجام، ای آشکار، ای نهان، ای نیکوکار، ای حق، ای یگانه، ای یکتا، ای بی نیاز، ای همیشگی.

﴿۸۶﴾ يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عُرْفِ يَا
أَفْضَلَ مَعْبُودٍ عِبَادَةِ يَا أَجَلَّ

مَشْكُورٍ شُكِرَ يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ
ذُكِرَ يَا أَعْلَى مَحْمُودٍ حُمِدَ
يَا أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طُلِبَ يَا
أَرْفَعَ مَوْصُوفٍ وَصِفَ يَا أَكْبَرَ
مَقْصُودٍ قُصِدَ يَا أَكْرَمَ مَسْئُولٍ
سُئِلَ يَا أَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عُلِمَ

﴿۸۶﴾ ای بهترین شناخته شده ای که شناخته شده، ای برترین معبودی که عبادت شده، ای والاترین ثناپذیری که سپاس شده، ای عزیزترین یاد شده ای که یاد شده ای برترین ستوده ای که ستایش شده، ای دیرینه ترین موجودی که خواسته شده، ای بلندترین وصف شده ای که به وصف آمده، ای بزرگترین مقصودی که قصد شده، ای گرامی ترین پرسیده ای که پرسش شده، ای شریف ترین محبوبی که دانسته شده.

﴿۸۷﴾ يَا حَبِيبَ الْبَاكِينَ يَا سَيِّدَ
الْمُتَوَكِّلِينَ يَا هَادِيَ الْمُضْلِينَ

يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا أُنَيْسَ
الذَّاكِرِينَ يَا مَفْزَعَ الْمَلْهُوفِينَ
يَا مُنْجِيَّ الصَّادِقِينَ يَا أَقْدَرَ
الْقَادِرِينَ يَا أَعْلَمَ الْعَالَمِينَ يَا
إِلَهَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ

﴿۸۷﴾ ای محبوب گریه کنندگان، ای سرور توکل کنندگان، ای راهنمای
گمراهان، ای سرپرست مؤمنان، ای همدم ذاکران، ای پناه جان
سوختگان ای رهایی بخش راستگویان، ای تواناترین توانایان، ای
داناترین دانایان، ای پرستیده همه آفریدگان.

﴿۸۸﴾ يَا مَنْ عَلا فَقَهَرَ يَا مَنْ
مَلَكَ فَقَدَرَ يَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ
يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ يَا مَنْ
عُصِيَ فَغَفَرَ يَا مَنْ لَا تُحْوِيهِ

الْفِكْرُ يَا مَنْ لَا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ
يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ يَا
رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ

﴿۸۸﴾ ای آن که فراتر رفت و چیره گشت، ای آن که دارا گشت و توان یافت، ای آن که نهان شد و آگاهی یافت، ای آن که پرستش شد و ارج نهاد، ای آن که نافرمانی شد و آمرزید، ای آنکه اندیشه ها او را فرا نگیرد، ای آن که دیده ای او را در نیابد، ای آن که اثری بر او پوشیده نماند، ای روزی دهنده آدمیان، ای اندازه دهنده هر اندازه.

﴿۸۹﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا حَافِظُ يَا بَارِيُّ يَا ذَارِيُّ يَا
بَاذِخُ يَا فَارِجُ يَا فَاتِحُ يَا
كَاشِفُ يَا ضَامِنُ يَا أَمْرُ يَا
نَاهِي

﴿۸۹﴾ خدایا! از تو درخواست میکنم به نامت ای نگهدار، ای آفریننده،

ای پدید آورنده، ای بسیار بخشنده، ای گشایشگر، ای فراخی بخش،
ای برگیرنده زیان، ای ضمانت کننده، ای فرمان ده، ای بازدارنده.

﴿٩٠﴾ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا
هُوَ يَا مَنْ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ
إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ
إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ
إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُتِمُّ النَّعْمَةَ
إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُقَلِّبُ الْقُلُوبَ
إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُدَبِّرُ الْأَمْرَ إِلَّا
هُوَ يَا مَنْ لَا يُنَزِّلُ الْغَيْثَ إِلَّا
هُوَ يَا مَنْ لَا يَبْسُطُ الرِّزْقَ إِلَّا
هُوَ يَا مَنْ لَا يُحْيِي الْمَوْتَى

الَا هُوَ

﴿۹۰﴾ ای آن که جز او غیب نداند، ای آن که برنگرداند بدی را جز او، ای آن که آفریدگان را جز او نیافریند، ای آن که گناه را جز او نیامرزد، ای آن که نعمت را جز او کامل نکند، ای آن که دلها را جز او دگرگون نکند، ای آن که کارها را جز او تدبیر نماید، ای آن که باران را جز او فرو نبارد، ای آن که روزی را جز او نگستراند، ای آن که مردگان را جز او زنده نسازد.

﴿۹۱﴾ يَا مُعِينَ الضُّعْفَاءِ يَا
صَاحِبَ الغُرَبَاءِ يَا نَاصِرَ الأَوْلِيَاءِ
يَا قَاهِرَ الأَعْدَاءِ يَا رَافِعَ السَّمَاءِ
يَا أَنِيسَ الأَصْفِيَاءِ يَا حَبِيبَ
الأَتَقِيَاءِ يَا كَنزَ الفُقَرَاءِ يَا إِلَهَ
الأَغْنِيَاءِ يَا أَكْرَمَ الكَرَمَاءِ

﴿۹۱﴾ ای یاور ضعیفان، ای همراه غریبان، ای یار دوستان، ای چیره بر دشمنان ای بالا برنده آسمان، ای مونس برگزیدگان، ای محبوب پروا

پیشگان، ای گنجینه تهیدستان، ای معبود توانگران ای کریم ترین
کریمان.

﴿٩٢﴾ يَا كَافِيَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يَا
قَائِمًا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا
يُشْبِهُهُ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَزِيدُ
فِي مُلْكِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا
يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ يَا مَنْ
لَا يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ شَيْءٌ
يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ
يَا مَنْ لَا يَعْزُبُ عَنْ عِلْمِهِ
شَيْءٌ يَا مَنْ هُوَ خَيْرٌ بِكُلِّ
شَيْءٍ يَا مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ

كُلِّ شَيْءٍ

﴿۹۲﴾ ای کفایت کننده از هرچیز، ای پاینده بر هرچیز، ای آن که چیزی مانند او نیست، ای آن که چیزی بر فرمانروایی اش نیفزاید، ای آن که چیزی بر او پوشیده نیست، ای آن که چیزی از خزانه هایش نکاهد، ای آن که مانندش کسی نیست، ای آن که چیزی از علمش پنهان نماند، ای آن که به همه چیز آگاه است، ای آن که همه رحمتش همه چیز را فرا گرفته است.

﴿۹۳﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا مُكْرِمُ يَا مُطْعِمُ يَا مُنْعِمُ
يَا مُعْطِي يَا مُغْنِي يَا مُقْنِي
يَا مُفْنِي يَا مُحْيِي يَا مُرْضِي
يَا مُنْجِي

﴿۹۳﴾ خدایا! از تو درخواست میکنم به نامت ای اکرام کننده، ای روزی بخش ای نعمت دهنده، ای عطابخش، ای بی نیازکننده، ای ذخیره گذار، ای نابودکننده، ای زنده ساز، ای خشنودکننده، ای رهایی بخش.

﴿٩٤﴾ يَا أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ آخِرَهُ
يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مَلِيكَهُ يَا
رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ صَانِعَهُ يَا بَارِيَّ
كُلِّ شَيْءٍ وَ خَالِقَهُ يَا قَابِضَ
كُلِّ شَيْءٍ وَ بَاسِطَهُ يَا مُبْدِيَّ
كُلِّ شَيْءٍ وَ مُعِيدَهُ يَا مُنْشِئَ
كُلِّ شَيْءٍ وَ مُقَدِّرَهُ يَا مُكَوِّنَ
كُلِّ شَيْءٍ وَ مُحَوِّلَهُ يَا مُحْيِيَ
كُلِّ شَيْءٍ وَ مُمِيتَهُ يَا خَالِقَ
كُلِّ شَيْءٍ وَ وَارِثَهُ

﴿٩٤﴾ ای آغاز و انجام هرچیز، ای پرستیده و دارنده هرچیز، ای پروردگار
و سازنده هرچیز، ای آفریننده و برآورنده هرچیز، ای گیرنده و گشاینده

هرچیز، ای آغاز کننده هرچیز، ای پدیدآورنده و اندازه بخش هرچیز،
ای هستی بخش و جنباننده هرچیز، ای زنده کننده و می راننده
هرچیز، ای آفریننده و میراث بر هرچیز

﴿٩٥﴾ يَا خَيْرَ ذَاكِرٍ وَ مَذْكُورٍ يَا
خَيْرَ شَاكِرٍ وَ مَشْكُورٍ يَا خَيْرَ
حَامِدٍ وَ مَحْمُودٍ يَا خَيْرَ شَاهِدٍ
وَ مَشْهُودٍ يَا خَيْرَ دَاعٍ وَ مَدْعُوٍّ
يَا خَيْرَ مُجِيبٍ وَ مُجَابٍ يَا
خَيْرَ مُونِسٍ وَ أُنِيسٍ يَا خَيْرَ
صَاحِبٍ وَ جَلِيسٍ يَا خَيْرَ
مَقْصُودٍ وَ مَطْلُوبٍ يَا خَيْرَ
حَبِيبٍ وَ مَحْبُوبٍ

﴿٩٥﴾ ای بهترین یادکننده و یادشده، ای بهترین ثناپذیر و ثناشده،

ای بهترین ستاینده و ستوده، ای بهترین گواه و گواه پذیر، ای بهترین خواهنده و خواننده شده، ای بهترین پاسخ دهنده و پاسخ داده شده، ای بهترین یار و همدم، ای بهترین همراه و همنشین، ای بهترین سویه و آهنگ، ای بهترین دوستدار و دوستی پذیر.

﴿٩٦﴾ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ
مُجِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ
أَطَاعَهُ حَبِيبٌ يَا مَنْ هُوَ إِلَى
مَنْ أَحَبَّهُ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ
بِمَنْ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ يَا مَنْ
هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ
هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ
هُوَ فِي عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ
هُوَ فِي حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ يَا

مَنْ هُوَ فِي إِحْسَانِهِ قَدِيمٌ
يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ أَرَادَهُ عَلِيمٌ

﴿۹۲﴾ ای آن که به خواهنده اش پاسخ گوید، ای آن که برای فرمانبرش دوست است، ای آن که به دوستدارش نزدیک است، ای آن که برای کسی که از او نگهداری طلبد دیده بان است، ای آن که به هرکه به او امید بندد کریم است، ای آن که هرکه از او نافرمانی کند بردبار است، ای آن که در بزرگیاش مهربان است، ای آن که در فرزندی بزرگ است، ای آن که در نیکی اش دیرینه است، ای آن که به هر که او را خواهد دانا است.

﴿۹۷﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا مُسَبِّبُ يَا مُرْغَبُ يَا
مُقَلِّبُ يَا مُعَقِّبُ يَا مُرْتَبُ
يَا مُخَوِّفُ يَا مُحَذِّرُ يَا مُذَكِّرُ
يَا مُسَخِّرُ يَا مُغَيِّرُ

﴿۹۷﴾ خدایا! از تو درخواست میکنم به نامت ای سبب ساز، ای شوق

آفرین، ای برگرداننده، ای پیگیر، ای سامان بخش، ای هراس آور، ای
برحذر دار، ای یادآور، ای تسخیرگر، ای دگرگون ساز

﴿٩٨﴾ يَا مَنْ عِلْمُهُ سَابِقُ يَا
مَنْ وَعْدُهُ صَادِقُ يَا مَنْ
لَطْفُهُ ظَاهِرٌ يَا مَنْ أَمْرُهُ
غَالِبٌ يَا مَنْ كِتَابُهُ مُحْكَمٌ
يَا مَنْ قَضَاؤُهُ كَائِنٌ يَا مَنْ
قُرْآنُهُ مَجِيدٌ يَا مَنْ مُلْكُهُ
قَدِيمٌ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ يَا
مَنْ عَرْشُهُ عَظِيمٌ

﴿٩٨﴾ ای آن که علمش پیش است، ای آن که وعده اش راست است،
ای آن که لطفش آشکار است، ای آن که فرمانش چیره است، ای آن
که کتابش استوار است.
ای آن که حکمش شدنی است، ای آن که قرآنش باشکوه است، ای

آن که فرمانروایی اش دیرین است، ای آن که بخشش فراگیر است،
ای آن که پایگاهش بس بزرگ است.

﴿٩٩﴾ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ

عَنْ سَمْعٍ يَا مَنْ لَا يَمْنَعُهُ

فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ يَا مَنْ لَا

يُلْهِبُهُ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ يَا مَنْ

لَا يُغْلَطُهُ سُؤَالٌ عَنْ سُؤَالٍ

يَا مَنْ لَا يَحْجُبُهُ شَيْءٌ عَنْ

شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ إِحْاحٌ

الْمُلْحِحِينَ يَا مَنْ هُوَ غَايَةٌ

مُرَادِ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ هُوَ

مُنْتَهَى هِمَمِ الْعَارِفِينَ يَا مَنْ

هُوَ مُنْتَهَى طَلَبِ الطَّالِبِينَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ ذَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ

﴿٩٩﴾ ای آن که شنیدنی از شنیدن دیگر بازش ندارد، ای آن که کاری از کار دیگر منعش نکند، ای آن که گفتاری از گفتار دیگر سرگرمش نکند، ای آن که درخواستی از درخواست دیگر او را به اشتباه نیافکند، ای آن که چیزی از چیز دیگر پرده اش نشود، ای آن که اصرار اصرارکنندگان او را به ستوه نیاورد، ای آن که آرمان واپسین جویندگان است، ای آن که نهایت همت عارفان است، ای آن که پایان جستجوی جویندگان است، ای آن که غباری در سراسر هستی بر او پوشیده نیست.

﴿١٠٠﴾ يَا حَلِيمًا لَا يَعْجَلُ يَا
جَوَادًا لَا يَبْخُلُ يَا صَادِقًا لَا
يُخْلِفُ يَا وَهَّابًا لَا يَمَلُّ يَا
قَاهِرًا لَا يُغْلَبُ يَا عَظِيمًا لَا

يُوصَفُ يَا عَدْلًا لَا يَحِيفُ يَا
غَنِيًّا لَا يَفْتَقِرُ يَا كَبِيرًا لَا يَصْغُرُ
يَا حَافِظًا لَا يَغْفُلُ سُبْحَانَكَ
يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ
خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

﴿١٠٥﴾ ای بردباری که شتاب نکند، ای بخشنده ای که بخل نورزد، ای راستگویی که تخلف نکند، ای عطاکننده ای که خستگی نپذیرد، ای چیره ای که شکست نپذیر است، ای بزرگی که به وصف در نیاید، ای دادگری که ستم ننماید، ای توانگری که نیازمند نشود، ای بزرگی که کوچک نگردد، ای نگهداری که غفلت ننماید.

منزهی تو ای که معبودی جز تو نیست، فریادرس، فریادرس، ما را از آتش رهایی بخش پروردگار

با تشکر از

زهره سالمی نژاد برای صفحه آرایی
مسلم ابراهیمی برای فونت